

Farsi: Tough Yet Gentle (Preached by Cheryl Williams at FBC March 9th, 2025 – Luke 13:31-35)

روباها به حيله گری یا حيله گری، سریع و مخرب شهرت دارند. کشاورزان سعی می کنند آنها را از بین ببرند زیرا آنها صدمات زیادی به حیوانات مزرعه به ویژه مرغ وارد می کنند. بنابراین، وقتی عیسی از هیروودیس به عنوان روباه یاد می کند، آن را توهین می داند. عیسی در حال انجام کار خود است که برخی از فریسیان «دوست» به او نزدیک می شوند و درباره نقشه های هیروودیس به او هشدار می دهند، به ویژه اینکه هیروودیس می خواهد او برود و حذف شود. فریسیان معمولاً با عیسی چندان دوستانه نبودند، بنابراین آیا واقعاً سعی می کردند به او هشدار دهند یا انگیزه دیگری داشتند؟ شاید آنها سعی داشتند بین عیسی و هیروودیس رویارویی کنند، شاید امیدوار بودند که عیسی بترسد و مخفی شود. نمی توانیم مطمئن باشیم، اما آنچه در پاسخ عیسی به این اطلاعات مشخص می شود، این است که او قرار نیست هیچ یک از بازی های سیاسی آنها را انجام دهد. پس عیسی چگونه پاسخ می دهد؟ اول، او به آنها می گوید که بروید و پیام خاصی را برای هیروودیس بفرستید. او هیروودیس را روباه می نامد و نگران نیست که استفاده از چنین توهینی چه پیامدهایی دارد. او سپس به آنها یادآوری می کند و به نوبه خود از آنها انتظار دارد که به هیروودیس یادآوری کنند که او مشغول انجام کاری است که برای انجام آن فرستاده شده است - مراقبت از مردم، شفا دادن و تعلیم. او به آهنگ هیچ کس جز خدا نخواهد رقصید او سپس به آنچه خواهد آمد توهن می زند، من امروز و فردا به کار خود می روم و در روز سوم کارم تمام می شود - توهمی به زندگی، مرگ و قیامت او. او از این صحبت می کند که باید در راه باشد - اشاره به اینکه در راه اورشلیم است، کاری که ما در این سمت از تاریخ می دانیم که او در یکشنبه نخل انجام خواهد داد. در بخش اول این قطعه، عیسی به ما نشان می دهد که خود را پیامبر می داند. و او می داند که چه بر سر پیامبران می آید، برای کسانی که جرأت می کنند در برابر وضع موجود بایستند، که جرأت می کنند خدا را در اولویت قرار دهند و بازی های سیاسی را در درجه دوم قرار دهند، کسانی که جرأت می کنند مردم را در اولویت قرار دهند - آنها مرده اند. و سپس لحن تغییر می کند. ما عیسی را می بینیم که در حال افسوس خوردن است، از آنچه برای انبیا می گذرد ناله می کند، ناله می کند که برای کسانی که خدا به مردم می فرستد تا پیام عشق و پذیرش خود را به اشتراک بگذارند. لحن عیسی از سخت بودن به ملایم بودن تغییر می کند. او خود را به مرغ مادر تشبیه می کند. چنان تضاد با روباهی که هیروودیس نامیده است مرغ مادری که در صورت وجود خطر سعی می کند جوجه های خود را زیر بال های خود پناه دهد. مرغ مادری که در مواجهه با مثلاً روباه ناتوان است کارهای زیادی انجام دهد، جز اینکه تمام تلاشش را بکند تا از نسل خود محافظت کند و زندگی خود را به خطر انداختن دیگران. و سپس عیسی به ناله خود ادامه می دهد - من می خواستم از شما محافظت کنم، به شما پناه بدهم اما شما نخواستید. با این حال مراقبت و نگرانی محبت آمیز من را رد کردی. بنابراین در اینجا تصویری از عیسی داریم. از یک طرف عیسی کاملاً بر دعوت خود متمرکز است، مجرد بر مأموریت خود متمرکز است و در مقابل دیگرانی که سعی در متوقف کردن او دارند می ایستد. ما اینجا یک سختی می بینیم. سپس از سوی دیگر ما عیسی مهربان و دلسوز را می بینیم. کسی که خیلی آرزو دارد دستانش را به دور مردم بپیچد تا به آنها کمک کند تا ببینند راه بهتری برای زندگی وجود دارد، کسی که می خواهد مانند مزمور سرای در اولین خوانش ما از مردم محافظت کند، خدا را به عنوان کسی توصیف می کند که می تواند در مواقع سختی کسی را در پناه

st Ones

ما عیسی را می بینیم که به شدت اندوهگین است، عیسی عزادار، کسی که از اینکه مردم او را طرد نمی کنند، عصبانی نیست، بلکه عمیقاً اندوهگین است. و این عیسی است که پولس در نامه خود به فیلیپیان (قرائت دیگری برای امروز که ما خوانده ایم) (ما را به تقلید فرا می خواند. پولس در فیلیپیان 3: 17 می نویسد - برادران و خواهران، به تقلید از من بپیوندید و کسانی را که مطابق با مثالی که در ما دارید مشاهده کنید. او می گوید که مسیحیان باید از کسانی که از عیسی تقلید می کنند، تقلید کنند. بنابراین، ما از این داستان چه می گیریم؟ در زندگی عیسی چه چیزی را باید تقلید کنیم؟ عیسی به ما نشان می دهد که چگونه در برابر «روباها» بایستیم، چگونه در مقابل کسانی که به دنبال نابود کردن دیگران هستند بایستیم. او به ما نشان می دهد که ما نباید بازی آنها را انجام دهیم. تمرکز ما باید صرفاً روی انجام کاری باشد که می دانیم درست است - تجارت مراقبت از دیگران. که تنها کسی که پاسخگوی او هستیم خداست. اینکه تنها کسی که باید رفتار ما را دیکته کند خداست. من در شگفتم که "روباها" های روز ما چه کسانی هستند. در جهان و جامعه ما، در کشور و زندگی ما کیست که بخواد ویران کند و ببلعد؟ چه کسانی با رفتار مکر و مکر خود سعی در فریب ما دارند؟ آیا آنها سیاستمدار هستند؟ آیا این بانک هاست؟ آیا این رسانه اجتماعی است؟ آیا این شرکت های چندملیتی هستند که به ما می گویند نمی توانیم بدون هر چیزی که می خواهند به ما بفروشند زندگی کنیم؟ چه کسی در اطراف ما می خواهد هر آنچه را که ما و دیگران برای آن کار کرده ایم به دست بیاورد؟ کسی که در اطراف ما همدلی یا شفقت نشان نمی دهد. آنها روباه های روزگار ما هستند. سپس عیسی به ما نشان می دهد که چگونه باید با دیگران رفتار کنیم. او به ما نشان می دهد که نمی توانیم دیگران را رها کنیم حتی زمانی که آنها ما را طرد می کنند. او به ما نشان می دهد که باید مانند خدا، مانند یک مرغ مادر باشیم و بال های خود را به دور دیگران بپیچیم، امنیت و سرپناهی را برای کسانی که به آن نیاز دارند فراهم کنیم. من نمی دانم چه کسی در جهان ما به پناهگاه و محافظت از ما نیاز دارد. شاید این پناهجویان هستند که از درگیری فرار می کنند و فقط به دنبال امنیت هستند؟ یا شاید این کسانی هستند که به دلیل اعتیاد، یا جنسیت، یا اعتیاد، یا وضعیت مالی، یا سن، یا توانایی یا ناتوانی، یا نژاد یا مذهب، خود را در حاشیه جامعه می بینند؟ آیا ما شجاعت این را داریم که چنین افرادی را در امنیت و پناهگاه کلیسا، این کلیسا جمع آوری کنیم؟ ما فراخوانده شده ایم تا از عیسی پیروی کنیم. ما به تقلید از عیسی دعوت شده ایم. ما فراخوانده شده ایم که سخت و مجرد باشیم و بر عشق ورزیدن آنگونه که خدا دوست دارد تمرکز کنیم. ما فراخوانده شده ایم که مایل باشیم با طرد شدن روبرو شویم. ما فراخوانده شده ایم تا به کسانی که در خطر هستند پناه دهیم. سخت و در عین حال ملایم بیابید امروز بیرون برویم، از ترسیدن خودداری کنیم، یا در پناه روباه های «روزگارمان» باشیم. بیابید امروز بیرون برویم و عشق سخت عیسی و همچنین عشق مهربانانه او را تمرین کنیم. آمین»